

ترجمه: ندا احمدلو/بچه‌ها از چه سنی می‌توانند به تنهایی در خانه بمانند؟ اگر فرزندان در خانه تنهاست...

یکی از رایج‌ترین پرسش‌های والدین این است که از چه سنی می‌توانند اجازه تنها ماندن در خانه را به فرزند خود بدهند؟ بسیاری از مادرها این سوال را درباره فرزندان ۹ تا ۱۲ ساله خود می‌پرسند؛ فرزندان که نه آنقدر کوچک هستند که بتوان آنها را همه جا با خود همراه برد و نه آنقدر بزرگ شده‌اند که بتوان با خیال راحت در خانه تنهاشان گذاشت....

تنها گذاشتن بچه‌ها در خانه یک فایده بزرگ دارد؛ احساس مسوولیت در مورد کارهای خود را یاد می‌گیرند. حالا اینکه از چه زمانی می‌توان بچه‌ها را تنها در خانه گذاشت و شرایط تنها ماندن بچه‌ها در خانه چیست؛ سوال‌هایی است که متخصصان به آنها جواب داده‌اند.

بیشتر روان‌شناسان کودک و نوجوان عقیده دارند یک کودک ۱۰ تا ۱۲ ساله آمادگی لازم برای تنها ماندن در خانه را دارد. البته برای تنها ماندن بچه‌ها در خانه باید شرایطی فراهم باشد:

محل‌ای که در آن زندگی می‌کنید، باید به اندازه کافی امنیت داشته باشد و همسایه‌هایتان ناباب نباشند.

فرزند شما باید کارهای امنیتی اولیه مانند قفل کردن در یا بستن پنجره‌ها را بلد باشد و بداند که نباید در را روی غریبه‌ها باز کرد یا جواب تلفن آنها را داد.

او باید آموزش‌های لازم را در مورد تنها ماندن در خانه دیده باشد؛ مثلاً بداند اگر حواسش نبود و به تلفن یا آیفون جواب داد و متوجه شد طرف مقابل فرد غریبه‌ای است، با او در مورد اینکه کسی در خانه نیست، صحبت نکند یا اینکه موقع گفت‌وگوهای اینترنتی، حتی دوستان صمیمی خود را هم از تنها بودن در خانه مطلع نکند.

شما باید شماره تلفن همراه خود، همسرتان و یکی از دوستان یا همسایه‌های مورد اعتماد را به فرزندان بدهید تا بتوانند در مواقع ضروری با این شماره‌ها تماس بگیرند. فرزندان باید توانایی لازم برای استفاده از تلفن را داشته باشند.

بچه‌ای که قرار است در خانه تنها بماند، باید استفاده از وسیله‌های برقی مانند تلویزیون، کولر، رایانه، مایکروفر یا وسیله‌های گازی مانند اجاق گاز را بلد باشد.

خود بچه‌ها باید به شما اعلام کنند که از تنها ماندن در خانه نمی‌ترسند.

آموزش‌هایی که باید به بچه‌ها هنگام تنها ماندن در خانه بدهیم، چیست؟

حالا اگر تمام شرایط برای تنها ماندن فرزندان در خانه فراهم بود و تصمیم گرفتید برای اولین بار او را در خانه تنها بگذارید، باید این کارها را به او آموزش دهید:

اگر زنگ در به صدا درآمد، چه کند؟

اگر زنگ تلفن به صدا درآمد، چه کند؟

آیا دوستان او وقتی تنهاست اجازه آمدن به خانه‌تان را دارند؟

اگر گرسنه شد، چه چیزی بخورد؟

چطور غذای خود را گرم کند؟

در چه ساعت‌هایی تلویزیون تماشا کند یا مشغول بازی شود و در چه زمان‌هایی تکالیف مدرسه‌اش را بنویسد؟

اگر احساس خطر کرد یا مشکل جسمانی و سلامت برای او پیش آمد، با چه شماره‌ای تماس بگیرد؟

در چه مواردی باید به پلیس، اورژانس یا آتشنشانی زنگ بزند؟

چطور می‌تواند از جعبه کمک‌های اولیه موجود در خانه استفاده کند؟

چطور می‌تواند از کپسول آتشنشانی موجود در خانه استفاده کند؟

اجازه خروج از خانه را دارد؟

تمام این موارد جزو کارهایی هستند که شما باید با توجه به موقعیت خانوادگی و فرهنگ خانواده خود آموزش‌های لازم را درباره آنها به فرزند خود می‌خواهید او را در خانه تنها بگذارید، بدهید و نمی‌توان جواب ثابتی به تمام این سوال‌ها داد و یک نسخه واحد در این زمینه برای تمام والدین بیچید.

کدام بچه‌ها را نمی‌توان در خانه تنها گذاشت؟

اینکه می‌گوییم ۱۰ تا ۱۲ سالگی سن مناسبی برای تنها گذاشتن بچه‌ها در خانه است، در مورد تمام بچه‌ها صدق نمی‌کند یعنی اگر فرزند شما واجد یکی از این شرایط هم باشد، نباید او را به هیچ وجه در خانه تنها گذاشت:

ترس شدید از تنهایی یا تاریکی دارد.

مبتلا به صرع است.

هموفیلی دارد.

دچار سرگیجه است.

کم‌خونی شدید یا تالاسمی دارد.

توانایی لازم برای مراقبت از خود را ندارد.

دچار کندذهنی یا عقب‌ماندگی است.

از هر نوع معلولیت جسمی (مانند نابینایی، ناشنوایی یا ناتوانی در حرکت) رنج می‌برد.

وظیفه والدینی که فرزندشان در خانه تنهاست، چیست؟

پدر و مادرهایی که می‌خواهند فرزند خود را برای ساعت‌هایی در خانه تنها بگذارند، باید حواسشان به این موارد هم باشد:

اگر وقتی از خانه خارج می‌شوند فرزند آنها خواب است، حتما درهای ورودی را قفل کنند و مطمئن باشند کلیدهای خانه را به فرزندشان هم داده‌اند.

با همکاران خود از تنها ماندن فرزندشان در خانه صحبت نکنند.

اگر قرار است بیشتر از ۳ تا ۴ ساعت بچه را تنها بگذارند، حتما به یکی از همسایه‌ها یا فامیل مورد اعتماد خود بسپارند در طول روز سری به او بزنند.

از آنجا که بچه‌ها حواس‌پرت و بازیگوش هستند، حتما فهرست کارهایی که قرار است فرزندشان در طول روز انجام بدهد برای او بنویسند و بالای تختش بگذارند.

اگر فکر می‌کنند ممکن است برخی از وسایل خانه مانند چرخ‌گوشت، آبمیوه‌گیری یا ماشین لباسشویی خطری را برای فرزند آنها ایجاد کند، حتما یا آن وسیله را از دسترس خارج کنند یا استفاده از آن را با قطع کردن برق یا از کار انداختن آن غیرممکن کنند.

از آنجا که امکان لیز خوردن در حمام یا تنگی نفس در اثر بخار زیاد آب وجود دارد، به فرزندانشان خود تاکید کنند به هیچ‌وجه بدون حضور آنها و زمانی که تنها در خانه هستند، به حمام نروند.

سیدی‌ها، فیلم‌ها یا موسیقی‌هایی که نمی‌خواهند فرزندشان ببیند یا گوش کند، در مکان‌هایی که امکان دسترسی به آنها وجود نداشته باشد، قرار دهند.

هرگز فرزند خود را از رمز گاوصندوق یا جای قرار دادن پول و طلاها آگاه نکنند تا او با بی‌احتیاطی، پدر و مادر و خودش را به دردسر نیندازد.

منبع: WebMD